

Povím Vám svůj příběh,
jak se skvěle mám.
Nemusím nic dělat
a nikam nespěchám.
Podpora mi stačí na chlast a žrádlo,
na gauči se válím,
a na mozku mám sádlo.

To je, ale život, takhle to mám rád,
do práce jít nemusím a dlouho můžu spát.
To je, ale život a takhle to má rád a
do práce jít nemusí a dlouho může spát.

Šunky si jen válím cigaretu k tomu,
občas něco sežeru a nevycházím z domu.
Kámoš si jen stěžuje: "Já furt jenom makám"
Já se mu jen směju a doma se flákám.

To je, ale život a takhle to mám rád a
do práce jít nemusím a dlouho můžu spát.
To je, ale život a takhle to má rád a
do práce jít nemusí a dlouho může spát.

A podporu mu vezmem, do práce vyženem,
Ve fabrice makat bude každěj den.
Smát se potom nebude, život bude rána,
však mi mu to spočítáme hnedka zítra z rána.